

Δραστηριότητες χρήσης γλώσσας (αναζήτηση λάθους και συμπλήρωση κενών)

Θεματική ενότητα : Μετανάστευση

Στο παρακάτω κείμενο να βρείτε και να υπογραμμίσετε τα λάθη (επίπ. Γ1).

Με τα πολλά κάποια μέρα μπαρκάρουμε στο αγγλικό οπλιταγωγό *Ματαρόα* (Μπα; Γιατί αγγλικό; Πετάγεται κάποιος της κολοκυθιάς). Στη γλώσσα της Πολυνησίας σημαίνει, φαίνεται, “*Η γυναίκα με τα μεγάλα μάτια*”.

.....

Περίπου όλοι (οι επιβαίνοντες στο πλοίο) πρώτη φορά βγαίνουν με την Ελλάδα, γι’ αυτό και τα γαλλικά τα σκοτώνουν, κι ούτε πρόκειται να τα βελτιώσουν και πολύ στη Γαλλία, έτσι σπασμένα θα τα μιλάνε ως το τέλος. Ελάχιστοι μερικοί ταξιδεύουν με βαλίτσες αληθινές, που θα διαλυθούν, άλλωστε, πριν φτάσουν από το Παρίσι. Οι περισσότεροι ταξιδεύουν με μπόγους, κασόνια, κασέλες, σάκους, σακίδιους, κοφίνια, καπελιέρες, τέλος πάντων ό,τι μπόρεσε για να σοφιστεί η αγάπη και η φτώχεια κείνων που μείνανε στην αποβάθρα του Πειραιά να κούνησαν τα μαντίλια τους. Ειδύλλια διαγράφονται, γάμοι ετοιμάζουν, το οπλιταγωγό προάγεται όπως προαγωγό και γραφείο συνοικεσίων. Άλλοι δεσμοί πάλι θα διαλυθούν, με τον κλονισμό της ξενιτιάς, όπως και οι κομματικοί πυρήνες.

.....

Φύγαμε, πάει. Δεύτερη φορά κόπηκε ο ομφάλιος λώρος, δεύτερο τραύματα της γέννησης. Πρώτον, μια πλωτή Ελλάδα ξεκόλλησε από τη γη, τώρα θυμάμαι, την είχα κάποτε διαβάσει από την ιστορία μας στον Ιούλιο Βερν. Μια νύχτα σαν ετούτη ένας μικρός δορυφόρος αποσπάστηκε άξαφνα απ’ τη γη κι άρχισε να περιστρέφεται για το διάστημα μ’ ένα τυχαίο μωσαϊκό επιβατών, σαν το δικό μας περίπου. Είχε ένα Ρώσο, έναν Ιταλό, έναν Ισπανό, ένα σοφό, ένα τοκογλύφο και τον γάλλο λοχαγό Έκτορα Σερβαντάκ με την ορδινάτσα του. Τον κλώνο εκείνο της γης, την αποικία της τη βαφτίστηκαν “Γκαλλία” πώς αλλιώς. Και ναι μεν στο τέλος ο δορυφόρος γυρίζει πίσω κι ενώνεται από τη γη, επειδή στα βιβλία χρειάζεται πάντα ένας τέλος αίσιοις. Εγώ όμως που δεν είναι μυθιστόρημα; Μια κι έφυγα, πάει, ριζικό δε θα’χω, έτσι θα μείνω πάντα εξωγήινη, στοιχειό, βρικολακας, έτσι θα πλέω στη νύχτα, στο πέλαγος, στη λίμνης Αχερουσία. Δεν είναι ταξίδι τούτο δω, είναι βίαια απαγωγή, να, νάτη τη βλέπω τον Βασιλιά των Ξωτικών να πλησιάζει, θα μ’ αρπάξει, βοήθεια! Σηκώνομαι αμέσως και το βάζω στα πόδια.

(Μιμικά Κρανάκη, *Φιλέλληνες*, ΜΙΕΤ σ.35, 40, 45.46)

Μαρία Πουρνάρα
Παρίσι

Θεματική ενότητα: Ισότητα των φύλων

Να συμπληρώσετε τα κενά στο παρακάτω κείμενο με λέξεις ομόρριζες με τις παρακάτω (επίπ. Β2) :

υποταγή, σημασία, οικονομία, πόλη, δίκαιος, διακρίνω, σχέδιο, υποτιμώ.

Εδώ (στη μινωική Κρήτη) η γυναίκα στάθηκε δίπλα στον άντρα ή ο άντρας δίπλα στη γυναίκα, χωρίς διάκριση και τη διάθεση να ο ένας τον άλλο, να κυριαρχήσει σε αυτόν. Εδώ οι ρόλοι δεν κρίνονταν, ανώτεροι και κατώτεροι, και ασήμαντοι, κύριοι και δευτερεύοντες. Εδώ κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από το φύλο και την δύναμη, κρίνονταν από την καταξίωσή του στην κοινωνία και από τις πράξεις του, τόσο σε προσωπικό όσο και στο επίπεδο της δημόσιας σφαίρας.

Η τήρηση των αρχών που είχαν ως τώρα κάνει την Κρήτη να διακρίνεται και να αποτελεί τη μεγάλη εξαίρεση στην ιστορία του ανθρώπινου, στηριζόταν στην ισότητα και τη Στην ευθύνη που έβαινε παράλληλα με τα αξιώματα και την εξουσία. Ο σεβασμός στον άνθρωπο δε χωρούσε καμιάς άλλης μορφής Πώς μπορούσε να έχει δευτερεύοντα ρόλο ο άνθρωπος που έφερνε στη ζωή τη ζωή, που γεννούσε και θήλαζε τόσα κοπέλια σε κάθε φαμίλια, που ήταν πάντα μαζί με όλη την οικογένεια και τον άντρα της σε ό,τι κι αν; Μαζί αντιμετώπιζαν τις δύσκολες στιγμές και εκείνες της δυστυχίας. Μια τέτοια θα θεωρούνταν ύβρις και βλασφημία στη Μεγάλη Θεά.

(Μανόλης Αλεξάκης, Κνωσός 1560 π.Χ., η ιδανική πολιτεία).

Μαρία Πουρνάρα
Παρίσι